

Narozeniny | olej na plátně | 160×120 cm | 2015

Únos | tempera a olej na plátně | 200×140 cm | 2012

Tábor | tempera a olej na plátně | 90×65 cm | 2013

MARTIN KURIŠ

CESTA DO EGYPTA

2, 2, 2018-18, 3, 2018

PPF Art Vás srdečně zve na zahájení výstavy, které se koná ve čtvrtek 1. února 2018 v 18.00 hodin.

Národní 30, Praha 1 | otevřeno denně 11-19 | open daily 11 am-7 pm
www.galerievaclavaspaly.cz

MARTIN KURIŠ

1973 | Narozen v Kutné Hoře. Žije a pracuje v Příbrami u Verneřic. Věnuje se malbě, loutkovému divadlu, publikační a pedagogické činnosti. Od roku 2005 působí jako odborný asistent na Katedře všeobecné průpravy FUD UJEP v Ústí nad Labem.

STUDIA
2007-2013 | KVK PF UJEP, doktorandské studium - teorie VV, Ústí nad Labem
2006-2007 | KALD DAMU, mimořádné studium scénografie loutkového divadla, Praha
1998-1999 | UMPRUM, doplňující studium pedagogiky VV, Praha
1993-1999 | AVU, obor malba, Praha

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY (VÝBĚR)
2017 | Nejistá idyla, Perla Divus, Vrané nad Vltavou
2017 | Dívka s kočkou, Fokus Bárka, Ústí nad Labem
2015 | Děti, GASK - Galerie Středočeského kraje, Kutná Hora
2014 | Lola, OGV, Jihlava
2014 | Příběhy, Galerie ve věži, Planá u Mariánských Lázní
2013 | Navarana a jiné příběhy, Divadlo Oskara Nedbala, Tábor
2013 | Velké obrazy, Galerie Kotelna, Říčany
2012 | Navarana a Lola Martina Kuriše, Galerie Kabinet Střítež, Střítež
2011 | Navarana, Výstavní síň designu a keramiky FUD, Dubí
2010 | Navarana, Rabasova galerie, Rakovník
2010 | Příběhy, Galerie F. Drtikola, Příbram
2010 | Smutný rybář a jiné pohádky, Ambit VLM, Česká Lípa
2009 | Navarana, Galerie České pojišťovny, Praha
2009 | Der Trauriger Fischerman, Wunsiedel, Německo
2008 | Smutný rybář, Zámek Děčín, Děčín
2007 | Baryk, Galerie DOLE, Ostrava
2006 | Hořký kruh, Galerie F. Jeneweina, Kutná Hora
2006 | Marnotratný krejčí, GMU, Roudnice nad Labem
2005 | Profesor Frankenstein a jiné cykly, VČG, Pardubice
2004 | Magda, Galerie J. Jílka, Šumperk
2004 | Magda, GHMP, Praha
2004 | Magda, Galerie AD Astra, Kuřim
2003 | Don Giovanni, Jindřišská věž, Praha
2002 | Petr a Lucie, Galerie kritiků, Palác Adria, Praha
2002 | Petr a Lucie, Galerie výtvarného umění, Ostrava
2000 | Maruška, Galerie Platan, Budapešť, Maďarsko
2000 | Pepiček, Galerie Václava Špály, Praha
2000 | Balada o lásce a zradě, Galerie Emila Filly, Ústí nad Labem

Na daleké cestě, AJG Wortnerův dům, České Budějovice
1999 | Maruška, Galerie Caesar, Olomouc

SPOLEČNÉ VÝSTAVY (VÝBĚR)
2017 | Artierie Figurama 17, Akademie umění, Poznaň, Polsko
2016 | Artierie Figurama 16, Depo 2015, Plzeň
2015 | Sudetská rapsodie, Galerie E. Filly, Ústí nad Labem
2014 | Rekonstrukce, Galerie E. Filly, Ústí nad Labem
2013 | Smalt Art 2013, GONG - Dolní Vítkovice, Ostrava
2013 | XIII. symposium výtvarného umění, Galerie F. Jeneweina, Kutná Hora
2012 | Smalt Art 2012, GONG - Dolní Vítkovice, Ostrava
2012 | Paralelní historie, GASK - Galerie Středočeského kraje, Kutná Hora, Technologia materiálie et perceptualis, Galerie kritiků, Praha
2011 | Figurama 12, Letiště Ruzyně, Praha
2011 | Arterlie, FA ČVUT, Praha
2011 | Mezinárodní bienále ilustrace, BIB, Bratislava
2010 | Sex extrémně ilbezny, Galerie XXL, Louny
2004 | In time between, Palác Adria, Praha
2003 | Perfect tense, Jízdná Pražského hradu, Praha
2002 | Vypravěči a vizionáři, prostory koncernu Bayer, Leverkusen, Německo
2002 | Vypravěči a vizionáři, výstavní prostory koncernu Bayer, Dormagen, Německo
2001 | Salon mladých 26, Záhřeb, Chorvatsko
2001 | Pravidopodobná malba, Berlín, Německo
2001 | Biennial of Contemporary Art, Florencie, Itálie
2001 | Současná minulost, AJG, Hluboká nad Vltavou

ZASTOUPENÍ VE SBÍRKÁCH
 Mudima II, Miláno (Itálie)
 Národní Galerie, Praha
 AJG, Hluboká nad Vltavou
 GASK - Galerie Středočeského kraje
 Kutná Hora; GMU
 Roudnice nad Labem
 řada soukromých sbírek.

Kontakt | kuris.cz
Kurátor | Michal Koleček

Cesta do Egypta | lípové a olšové dřevo | výška 160 cm | 2016

Martin Kuriš maluje obrazy, na kterých vidíme právě to, co ho obklopuje. Může se to zdát v dnešním po atraktivitě dychtícím a neustále se rozpinajícím světě obyčejné a nezajímavé. Je samozřejmě zjevné, že Kuriš umí malovat, ostatně absolvoval pražskou Akademii výtvarných umění. Ale kromě zvládnutého řemesla toužíme ještě po něčem dalším, po příběhu, který lze sdílet, po znejistění, které lze ztotožnit.

Kuriš žije na venkově vysoko v kopcích nad klikaticím se labským údolím asi na polovině cesty mezi Ústí nad Labem a Děčínem. Krajina i komunita lidí, kteří ho obklopují, téměř výhradně určují příběhy autorových obrazů. Není to ovšem patrné ihned, k tomuto poznání je potřeba se postupně dopracovat povtírným pozorováním toho, co je na nich zachyceno. Martin Kuriš se totiž rychlému čtení svých maleb jaksi podvědomě brání tím, že nezřídka vypráví příběhy, které se každodennímu životu vzpírají. Jeho narativ osciluje mezi lidovou mytologií ve formě pohádky a hyperbolickými portréty jeho sousedů či monumentálními kompozicemi zachycujícími komplikovanou krásu zdejší opuštěné kulturní krajiny. V jednom cyklu, v jediném obraze se přitom často všechny tyto ozvuky potkávají a prolínají a společně vytvářejí podmanivý mnohohlas, který šeptá to, co by nemělo být zapomenuto.

I když Martin Kuriš nedefinuje sám sebe jako autora tendujícího ke společenské kritice či jiným aktivistickým strategiím, je odhodlán specifickým, pouze jemu vlastním, způsobem komentovat okolní realitu v jeho práci latentně obsaženo. Autor se ve své podstatě vyslovuje téměř výhradně k tomu, co ho bytostně spoluutváří. Cítlivě vnímá vykořeněnost okolní krajiny, jejíž charakter byl po staletí modelován místními sudetskými Němci, kteří ji na pozvání českých králů osídlili již ve středověku. Mnohé její urbanizované či zemědělsky obhospodařované části po odsunu původních obyvatel po druhé světové válce postupně zanikly a pomalu byly znovu pohlcovány nikdy se nevzdávající dynamickou přírodou. A právě tento paradox - mizení soustředěné a milostivé lidské činnosti překryvané bujícím a neuspořádaným porostem - umocňuje scénografií Kurišových obrazů.

Spolu s tím, co na nich je, tedy zvláštní a v jistém smyslu nepřívětivá, nemilosrdná krajina, z nich vzaňuje také to, co na nich již být nemůže - rozkradené a zbořené domy, pýrem rozežraná pole, zdívocelá sady, rozvalená Boží muka. Vertikální perspektiva,

která vždy přirozeně určuje vnímání lidské činnosti a kulturního prostředí, konvertovala v Kurišových malbách do horizontální plochy popírající pevný rámec, ale i ta v jistých momentech, v nečekaných setkáních nabízí v porostu uvězněné zbytky minulého života - základy statků, kamenné hráze bývalých pozemků, zplanělé jabloně nebo švestky, křížení kdysi používaných cest. Právě z tohoto chybění přítom vyrůstá specifický způsob traktování krajiny, který je pro Martina Kuriše charakteristický. Je to scénérie statická a mimo-prostorová, opuštěná a přesto dychtivá k novému osídlení, vědomá si toho, že pobyt v ní není jednoznačný.

A teprve do takto dichotomicky rozevřených kulis nechává autor vstoupit své hrdiny, zabydluje je ovšem bez příkras, prostě těmi, které potkává v obchodě, hospodě, autobuse, na poště, ve školce. Jsou to převážně postavy neukotvené, povlávající, schoulené, čelící bésům vlastním i těm, které na ně útočí z jejich hybridního okolí. Nejedná se ale o artifiční panoptikum samoúčelně rozehrávající absurdní drama pro potěchu diváka. Kuriš exponuje sousedy a činí tak s porozuměním, s láskou, s respektem k jejich nelehkým osudům. Příklad nebo se narodili do prostředí, kterému nebylo snadné porozumět, a museli se v něm bolestně vyrovnávat se svými předchůdci - jeho tvůrci, kteří ho naopak náhle a nenávratně opustili. A utrpení těch, kteří odešli, je v životech současných obyvatel stále obsaženo - přijmout vlastní druhotnost je údělem bez slitování.

I když obrazy Martina Kuriše takovou interpretaci nutně nevyžadují - mohou být také atraktivním a částečně absurdním uměleckým gestem - je v nich vždy a hluboce přítomna. To je ale ostatně podstatou umělecké tvorby, její jazyk není direktivní, obsahuje nespočet významů, z nichž některé proudí z kontextu širšího, než je prostor samotného díla či svět konkrétního autora, neboť se na nich podílí i subjektivní zkušenosti každého jejich diváka. Martin Kuriš je ovšem tvůrcem za jehož dílem v hlubokém zářezu stojí vědomá a rozhodná identifikace s destinací vlastního osudu. Jeho obrazy, kresby či sochy vznikají napříč místem, kterým procházejí - jsou jim poznamenány a zároveň obohaceny -, a v jejich třesnutém koloritu se zrcadlí krása našich současných ztrát i budoucích selhání.

Michal Koleček

Pohřeb | tempera a olej na plátně | 280×200 cm | 2013

Osídlení | olej na plátně | 280×200 cm | 2016